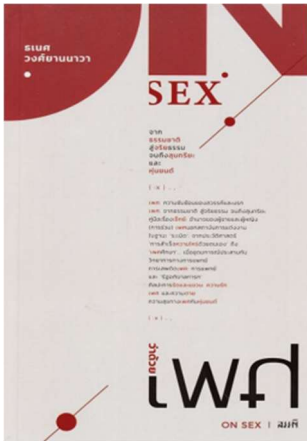

ปริทัศน์หนังสือ

ชเนศ วงศ์ยานนาวา. (2562). **ว่าด้วยเพศ: จากธรรมชาติ สู่วัฒนธรรม จนถึงสุนทรียะ และหุ่นยนต์ (On Sex)**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมมติ.

เบญจรงค์ ธีระผลิกะ

คณะบริหารธุรกิจ

เศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร

Benjarong Tirapalika

Faculty of Business Economic

and Communication, Naresuan University

Email: Tirapalikab@gmail.com

ภาพรวมก่อนเปิดหนังสือ

เรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าฉงนยิ่งนัก เพราะเป็นสิ่งที่เกิดมีตามธรรมชาติ เป็นสิ่งที่คงอยู่คู่กับมนุษยชาติยาวนานเท่ากับการมีอยู่ของมนุษย์ ทว่า เรื่องเพศ ที่เป็นสิ่งที่สุดแสนจะธรรมดา ธรรมดา หรือเรียบง่ายที่สุด กลับถูกจัดให้อยู่ในระบบ ระเบียบต่าง ๆ ในบางยุคสมัยก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องแต่ต้องมีเงื่อนไขบางประการร่วม ในบางยุคกลับกลายเป็นสิ่งที่เลวร้าย และถูกเบียดขับไว้ไม่ให้ถูกกล่าวถึง หรือหากมีการ กล่าวถึง บุคคลที่กล่าวนั้น หรือสถานที่ ๆ กล่าวเรื่องเพศนั้นก็จะเป็นคนชั่วร้าย หรือสถานที่ ๆ จะต้องถูกสังคมปกปิด

วารสารวิจัยสังคม ปีที่ 43 ฉบับที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2563) หน้า 219-231.

แม้ว่าประเด็นเรื่องเพศจะได้รับการศึกษา วิจัย ถกเถียงในแวดวงวิชาการ อย่างเป็นลำดับตลอดระยะเวลาของการมีอยู่ของเพศ ซึ่งหมายรวมถึงกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับเพศด้วย ถึงกระนั้นประเด็นเรื่องเพศก็มักถูกพูดถึงในฐานะเรื่อง “ลับ” มากกว่าจะถูกถกเถียงในฐานะการแสวงหาความรู้และความจริง จะสังเกตว่า ในทุก ๆ การพูดถึงเรื่องเพศจึงจำเป็นต้องนำไปรวม ไปผนวก แอบอิงกับปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์มากกว่าการกล่าวถึง หรือเป็นการวิจัยสังคมผ่านเรื่องเพศ ซึ่งหนังสือเล่มนี้จะบอกว่าเพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

หนังสือเรื่องว่าด้วยเพศ: จากธรรมชาติ สู่วิถีธรรม จนถึงสุนทรียะ และ หุ่นยนต์ (On Sex) ของ ธนศ วงศ์ยานนาวา เล่มนี้ได้รวบรวมการเคลื่อนที่ประเด็น เรื่องเพศที่ถูกให้ความหมายที่หลากหลายจากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งบางส่วน ถูกทำให้หายไป จึงทำให้เห็นถึงพลวัตของเพศที่ถูกสังคมจัดระเบียบให้มีระดับ หรือความถูกต้องที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละประเทศและทศวรรษต่าง ๆ ไว้ให้ ผู้ที่สนใจประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเพศ กิจกรรมทางเพศ ความเชื่อเรื่องเพศ ปฏิสัมพันธ์ทางเพศ คุณค่าของเพศ และการเปลี่ยนแปลงของเพศได้อ่าน และนำไปขยายสถานภาพความรู้ในสังคมไทยต่อไป

หนังสือเรื่องว่าด้วยเพศ: จากธรรมชาติ สู่วิถีธรรม จนถึงสุนทรียะ และหุ่นยนต์ (On Sex) ครั้งนี้ ได้รับการตีพิมพ์เป็นครั้งที่ 4 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งถือว่าเป็นหนังสือที่เปลี่ยนทัศนคติของผู้อ่านให้เข้าใจเรื่องเพศเปลี่ยนไป ยิ่งไปกว่านั้นคำกล่าวอ้างในหนังสือเล่มนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่ข้อโต้แย้ง ข้อสังเกต โคมลอยเท่านั้น เพราะทุกข้อโต้แย้งจะนำเสนอหนังสืออ้างอิงและดรชชนี คำสำคัญ เชิงอรรถ ที่หากผู้อ่านตั้งข้อสงสัยถึงว่าเป็นจริงหรือ มีความความถูกต้อง หรือไม่ ก็สามารถตามไปอ่านต้นฉบับได้อย่างครบถ้วน

สาระสำคัญของหนังสือ

หนังสือเรื่องว่าด้วยเพศ: จากธรรมชาติ สู่วิจัยธรรม จนถึงสุนทรียะ และหุ่นยนต์ (On Sex) มีเนื้อหาที่ที่แบ่งออกเป็น 7 ภาค คือ **บทนำ** เพศ: ความซับซ้อนของสวรรค์และนรก **ภาค 1** เพศ: จากธรรมชาติ สู่วิจัยธรรม จนถึงสุนทรียะ **ภาค 2** คู่มือเรื่องเซ็กซ์: อำนาจของผู้ชายและผู้หญิง **ภาค 3** (การร่วม) เพศนอกสถาบัน การแต่งงานในฐานะ ‘ระเบิด’: จากประวัติศาสตร์ ‘การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง’ ถึง ‘เพศศึกษา’ ... เมื่ออุดมการณ์ประสานกับวิทยาการทางการแพทย์ **ภาค 4** การเสพติดเพศ: การแพทย์ และ ‘รัฐอภิบาลทารก’ **ภาค 5** ศิลปะการรัดและแขนง: ความรัก เพศ และความตาย และสุดท้ายคือ **ภาค 6** ความสุขทางเพศกับหุ่นยนต์ ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญแต่ละภาคได้ดังนี้

บทนำ กล่าวถึงการนำเสนอว่าในอดีตนั้นประเด็นเรื่องเพศ ซึ่งหมายถึงกิจกรรมทางเพศนั้น มิได้ถูกแบ่งแยกออกจากสังคม ชุมชน หรือชีวิตประจำวัน เพราะในยุคแรก ๆ นั้นเรื่องเพศมักเกี่ยวข้องข้องกับการกระทำระหว่างสองฝ่ายที่ถูกกำหนดด้วย “อายุ” และ “ชนชั้น” มากกว่าเพศหญิง หรือเพศชาย รวมทั้งความเป็นชายนั้นจำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดจากผู้เป็นใหญ่ในชุมชนหรือท้องถิ่น ดังที่ปรากฏว่าแซมเบีย ที่เด็กผู้ชายอายุสิบเอ็ดปีนั้นต้องร่วมพิธีกรรมประกอบกามกิจผ่านการสำเร็จความใคร่ด้วยปากจากผู้ชาย เพื่อกลืนน้ำอสุจินั้นเข้าไปเติมเต็มความเป็นชายจนกระทั่งอายุสิบหกปี เพราะชนเผ่าแซมเบียเชื่อว่าความเป็นชายนั้นต้องมีการเพิ่มพลังความเป็นชายเป็นระยะ จนกระทั่งสามารถให้กำเนิดทารกได้ ความเป็นชายจึงถือว่าเป็นสมบูรณ์ ส่วนความเป็นหญิงนั้นเกิดขึ้นเองได้ตามธรรมชาติ ซึ่งถือว่าเป็นแก่นแท้แน่นอน

นอกเหนือจากแซมเบียแล้วยังพบประเด็นความเป็นชายอีกหลากหลายในหลากหลายชุมชน เช่น พระในนิกายเซ็นของญี่ปุ่น นายและนางบำเรอในสังคมจีน

พวกแอสเต็ก รวมทั้งชาวกรีกโบราณ เป็นต้น ทำให้พบว่าในอดีตนั้นความรักและกามกิจนั้นไม่ได้เป็นเรื่องเดียวกัน จนกระทั่งการเข้ามาของศาสนาคริสต์ทำให้เรื่องเพศนั้นกลายเป็นเรื่องต้องห้าม ห้ามมิอย่างเด็ดขาด อย่างไรก็ตามในเวลาที่ต่อมา เรื่องเพศถูกทำให้ถูกหลักศาสนา จึงนำเรื่องกามกิจไปผูกโยงกับพระเจ้า ผ่านพันธะสัญญา กล่าวคือ การร่วมเพศที่ถูกต้องนั้นจำต้องเกิดขึ้นภายใต้การสมรสที่พระเจ้าอนุญาต และมีเพื่อการสืบทอดมวลมนุษยชาติ (reproduction) มากกว่าเป็นเพียงกิจกรรมทางเพศเพื่อความบันเทิงหรือการกระทำทางชนชั้นทางสังคม เป็นผลให้ “อุปกณ์ทางเพศ” “รักร่วมเพศ” “การร่วมเพศทางเวจมรรค (ต้นขา รักแร้ กัน)” “หนังโป๊” จึงไม่ใช่เป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ และแสดงให้เห็นถึงความไม่เพียงพอในเรื่องเพศนั้นเป็นสิ่งที่ต้องหาตามความเชื่อของศาสนา

หลังจากการเดินทางเพื่อค้าขายระหว่างทวีปต่าง ๆ ทำให้ความเชื่อดังกล่าวถูกเผยแพร่ออกไปอีกด้วย ผ่านการเป็นประเทศเจ้าอาณานิคม ส่งผลให้เกิดการรับถ่ายทอดและแพร่กระจายออกไปจึงทำให้เป็นเงื่อนไขทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมในสังคมต่าง ๆ ต่อมา

ภาค 1 เมื่อเพศ ซึ่งหมายรวมถึงกิจกรรมทางเพศนั้นไม่ได้เป็นเรื่องธรรมชาติอีกต่อไป เพราะถูกเชื่อมโยงไปยังการสื่อสารระหว่างบุคคล ความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ความรุนแรง ความอ่อนหวานมากกว่าการขยายเผ่าพันธุ์ ดังนั้นเรื่องเพศจึงก้าวเข้าสู่การเป็นวัฒนธรรมแบบเฉพาะกลุ่มคน มากกว่าสังคมสากล เพราะในแต่ละพื้นที่นั้น เรื่องเพศก็ถูกนำไปให้ความหมายเฉพาะกลุ่มหรือสังคมนหากมองย้อนกลับไปจะพบว่าจุดเริ่มของการแบ่งแยกเรื่องเพศนั้นหนีไม่พ้นการกำเนิดศาสนาคริสต์ ซึ่งจัดระเบียบไว้ว่าเรื่องเพศเป็นบาปและเป็นสิ่งต้องห้าม ฉะนั้นบุคคลต้องผ่านพิธีกรรมศีลล้างบาป เพราะมนุษย์ในปัจจุบันเกิดขึ้นจากการร่วมเพศของผู้หญิงผู้ชายที่ทำหน้าที่พ่อแม่ จึงทำให้เด็กที่เกิดมานั้นมีบาปติดตัว

ต่างจากพระเยซูผู้ถือกำเนิดจากหญิงผู้เป็นพรหมจรรย์ จะพบว่าเรื่องเพศนั้นเข้ามาจัดระเบียบชีวิตศาสนิกชนตั้งแต่กำเนิด เพศจึงเป็นเรื่องผิด บาบ ต้องห้าม เลวร้ายและลึกลับที่มักสั่งสอนในศาสนา

อย่างไรก็ดี ตามความเชื่อในอินเดียเรื่องเพศนั้นเป็นธรรมชาติ เนื่องจากความเชื่อที่ว่าแม่น้ำคงคาไหลออกมาจาก “ลึงค์” ของพระศิวะ ซึ่งมักเคียงคู่กับ “โยนี”¹ ของพระแม่มหาในศาสนาพราหมณ์ฮินดูเสมอ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับอารยธรรมเมโสโปเตเมีย ที่ให้เกียรติและให้ความสำคัญกับเรื่องเพศ เช่น การสร้างสัญลักษณ์ลูกศรและกากบาทเป็นตัวแทนของเพศ ซึ่งปัจจุบันปรากฏอยู่เป็นสัญลักษณ์แทนเพศหญิงชายหน้าห้องน้ำ

หากมองกลับมาในสังคมไทยมักพบว่าเรื่องราวของเพศนั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายไม่ควรพูดถึง ไม่ว่าจะผ่านบทกวี ความเชื่อทางศาสนา รวมถึงในกรอบสังคมของไทยด้วย แม้กระทั่งการเปลี่ยนแปลงทางคำศัพท์ภาษาต่าง ๆ เช่น “อ-สุจิ” ที่แปลว่า ไม่บริสุทธิ์ คำว่า “เอา” ให้เปลี่ยนเป็น “หยิบ” หรือคำที่ใช้เรียกอวัยวะทางเพศจากเดิมใช้คำว่า “หี” “ปี่” “กบ” “จิม” “ผัว” “เมีย” “ควย” “เย็ด” เป็นต้น เนื่องจากมองว่าคำเหล่านี้เป็นคำ “อุบาทว์” รวมทั้งเนื้อความเรื่องเพศ (การเล่นเพื่อน การช่วยตัวเอง เป็นต้น) ว่าเป็นสิ่งเลวร้าย ไม่เหมาะสมกับศีลธรรมอันดีของสังคมไทย และมักส่งผลให้ผู้สนใจ หรือนิยมเรื่องเพศนั้นลักษณะทางกายภาพที่น่าเกลียด ไม่แข็งแรง เช่น หน้าซีด ซุปผอม เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นยังมีการกำหนดการหลังของผู้ชายไว้เพื่อรักษาสมดุลของสุขภาพ หากไม่ทำตามจะทำให้สุขภาพย่ำแย่

¹ หากถอดความจะพบว่า ลึงค์ หมายถึง องคชาติของผู้ชาย และโยนินั้นหมายถึงอวัยวะสืบพันธุ์ของสตรี ทว่าหากถอดความตามภาษาสันสกฤตจะพบว่าโยนินั้นหมายถึงหัวใจที่แท้จริง ความเจิดจ้า ความรัก ดอกบัว และความเป็นแม่

ยิ่งตอกย้ำว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องเลวมากกว่าดี หรือดำ มากกว่าขาว ทั้งที่ทั้งหมดนั้นเคยเกิดขึ้นเป็นธรรมชาติในอดีต จุดเปลี่ยนมาจากการที่รับเอาอิทธิพลของศาสนาเข้ามา

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อสังคมได้รับอิทธิพลจากอินเทอร์เน็ต เรื่องเพศที่เดิมนั้นมักถูกปกปิด และ ธเนศ ได้อธิบายไว้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นพื้นที่แห่ง “ภาพตัวแทน” ผ่านการจดจ้อง สอดส่อง จดจำ มากกว่าการสัมผัสเนื้อหนัง ดังนั้นอินเทอร์เน็ตจึงมีหน้าที่ใหม่กลายเป็น “เครื่องช่วยทางเพศ” กล่าวคือ แต่เดิมนั้นเรื่องเพศเป็นเรื่องการสัมผัสเนื้อหนัง หรือในบางครั้งก็เป็นเรื่องเพื่อฝัน จินตนาการ และเมื่อมีอินเทอร์เน็ตการไปถึงจุดสุดยอดนั้นสามารถทำได้ร่วมกับการจินตนาการ และปลอดภัยจากโรคร้าย ส่งผลให้การแยกเรื่องกามกิจเพื่อตั้งครมร์ มาเป็นกามกิจเพื่อความสุข และไม่ใช่ว่าเรื่องอับอายอีกต่อไป ด้วยเหตุผลจากความอ่อนกำลังลงของศาสนาครีสต์จากการทำลายของวิทยาศาสตร์ และการย้อนกลับมาหาสุนทรียภาพทางกายภาพและจิตใจ ส่วนนี้เองทำให้เรื่องเพศนั้นมีวิวัฒนาการกลายเป็น “ทัศนาวัฒนธรรม” หรือสุนทรีย หรือความงาม พร้อมกันนี้คือการสร้างตัวตนของบุคคลไปพร้อม ๆ กันอีกด้วย ผ่านการบันทึกภาพความสวยงามของร่างกาย และอวัยวะต่าง ๆ ของตนเอง จึงส่งผลให้ “การโชว์” ไม่ได้เป็นการป่วยทางจิต ทว่าถูกจัดเป็นกลุ่มผู้นิยมการโชว์ที่แสดงถึงความมั่นใจในเรือนร่างตนเอง การดูแลตนเอง เรื่องเพศจึงกลายเป็นการประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้ตรงตามความต้องการของตนเอง เช่น การร่วมเพศในรถ หรือความหลากหลายทางเพศ เป็นต้น

ยิ่งไปกว่านั้น เริ่มมีการขยายความสนใจเรื่องเพศไปยังบริบทแวดล้อม ทั้งเรื่องการขริบของผู้หญิงและผู้ชายในประเทศไนจีเรีย อียิปต์ การศึกษา ความต้องการและการตอบสนองเรื่องเพศของผู้หญิงผ่านเสียงที่เกิดขึ้นระหว่างการร่วมเพศ เรื่องขนาดอวัยวะเพศชาย การพยายามนำอุปกรณ์ต่าง ๆ เสริมขนาดให้มีสมรรถนะที่ยอดเยียมกว่าที่มี และยังพบว่าเพศหญิงก็เชื่อเช่นกันด้วยการใช้

สมุนไพรมองบางอย่างเพื่อเสริมสมรรถนะให้ช่องคลอดของตนเองอีกด้วย โดยการเสริมสมรรถภาพของทั้งสองเพศนั้นเป็นการต่อสู้ต่อรองทางการเมืองแทบทั้งสิ้น

ภาค 2 สภาวะสมัยใหม่ ทำให้ผู้หญิงและผู้ชายในชนชั้นกรรมพีจำเป็นต้องออกจากพื้นที่ส่วนตัว (บ้าน) มาในพื้นที่สาธารณะ (ที่ทำงาน) เพื่อประกอบอาชีพ ต่างจากอดีตที่ผู้ชายเท่านั้นต้องออกจากบ้าน จึงส่งผลให้บ้านจากวิมานที่อบอุ่น กลายเป็นสนามแห่งการต่อสู้ต่อรองระหว่างกัน ซึ่ง ธเนศ ใช้คำว่า “สงครามระหว่างเพศ” จากอิทธิพลของกลุ่มเฟมินิสต์ที่มองว่าผู้ชายมีอำนาจมากเกินไป จนทำให้กดขี่ผู้หญิง จึงเสนอว่าหากต้องการลดอำนาจปิตาธิปไตยนั้น “การหยุดร่วมเพศ” หรือการทำลายอำนาจสถาบันการร่วมเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่กระทำได้ โดยไม่ต้องใช้อาวุธใด ๆ สามารถหลายแนวคิดชายเป็นใหญ่ได้ เพราะหากสำเร็จ จะสามารถโค่นล้มอาชีพ “พ่อ” ลงได้ และจะส่งเสริมให้เกิดครอบครัวทางเลือกได้ ซึ่ง Lesbian Feminism เชื่อว่าตนเองสามารถหาความสุขทางเพศได้จากคนเพศเดียวกันได้ มีการพิมพ์คู่มือการช่วยตัวเองขึ้น เพื่อตอบโจทย่ความคิดที่ว่าตนเองสามารถหาความสุขทางเพศได้จากคนเพศเดียวกันได้ ประเด็นนี้ยังคงเป็นข้อถกเถียงในประเด็นการเมืองเรื่องเพศ เนื่องจากแนวคิดความเท่าเทียม และภาวะการเป็นสมัยใหม่มองว่าทุกคนมีความแตกต่าง เราต้องยอมรับในความต่างนั้นให้ได้ จึงทำให้ประเด็นสงครามระหว่างเพศเกิดขึ้นมาเป็นระยะ ๆ และบางช่วงขาดหายไป ในยุคแห่งการต่อสู้เพื่อให้เห็น “ความเท่าเทียม” “ความแตกต่าง” ในการดำรงชีวิต ทำให้เกิดการตั้งคำถามว่าแท้จริงแล้วตอนนี้มนุษย์มีกี่เพศ ซึ่งกำลังท้าทายความเชื่อเดิมที่ว่ามนุษย์มีเพียงสองเพศเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องฟังผู้อื่นยังคงจริงหรือไม่

ในช่วงแห่งสงครามระหว่างเพศนั้น Gray เชื่อว่าบุคคลจำเป็นต้องพึ่งพาผู้อื่นอยู่ดี จึงแต่งหนังสือเรื่อง “Men are from Mars, Women are from Venus” เล่มนี้ แยกกลุ่มคนออกเป็นสองขั้ว คือ ผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งทั้งคู่ต้องการเติมเต็มจากทั้งสองฝ่าย มากกว่าการอยู่ด้วยตนเองเพียงลำพัง เนื่องจากความรักของผู้หญิงและผู้ชายนั้นเมื่อร่วมเพศจะเกิดการร่วมเพศด้วยความรักมากกว่าการแยกเรื่องรักและเพศออกจากกันตามแนวคิดศาสนา ผ่านการแลกเปลี่ยนความรักและเซ็กส์ของทั้งสองเพศ แม้คู่มือนี้จะได้รับความนิยม ทว่าคู่มือเล่มนี้ไม่ได้ขยายฐานคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศออกไปเลยเพียงแคื่อยืนยันเรื่องเพศตามฐานคิดเดิมร่วมกับฐานคิดของศาสนาคริสต์ ซึ่งส่งผลให้ความเชื่อเรื่องความรักเป็นสิ่งสำคัญและต้องมีการแต่งงาน และผู้หญิงต้องเรียนรู้ที่จะยอมตามผู้ชายเท่านั้น จึงจะสามารถธำรงรักษาครอบครัวและความรักไว้ได้ จุดนี้เองจึงทำให้เรื่องรักและเซ็กส์ถูกนำมารวมกันให้เป็นเรื่องเดียวกัน โดยปราศจากการตั้งคำถามว่ารัก แต่งงาน เซ็กส์ จำเป็นที่จะต้องรวมอยู่ด้วยกันเหมือนเรื่องเพศที่มีแค่หญิงหรือชายหรือไม่

ภาค 3 กามศึกษาในสังคมไทย แบบเรียนเล่มแรกในสมัยจอมพล

ป. พิบูลสงคราม เพราะผู้นำเชื่อว่าเรื่องเพศมีความอันตรายในตนเอง เขาฯ จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อให้ปลอดภัยจาก “อาชญากรรม” ที่มีมากขึ้นในยุคสมัยนั้น โดยการเริ่มสอนกามศึกษานั้นได้รับอิทธิพลมาจากสหรัฐอเมริกาในการให้ความรู้และการแพทย์ จึงทำให้อุดมการณ์เรื่องกามศึกษาได้รับการประสานจนแนบแน่นกับวิทยาการทางการแพทย์อย่างมากที่สุดยุคหนึ่ง เพราะความต้องการได้ “สังคมบริสุทธิ์” ร่วมกับการแก้ไขปัญหากามโรค ส่งผลให้เกิดการหยุดยั้ง ชะลอและลดการร่วมเพศไปจนกว่าจะแต่งงานอย่างถูกต้อง (ซึ่งอาจถอดแบบมาจากความเชื่อในศาสนาคริสต์) โดยเป้าหมายสำคัญของการศึกษากามนั้นคือการให้

ผู้คนรับรู้ถึงความน่ากลัวและภัยอันตรายจากกามโรค รวมทั้งเริ่มมีการจัดระเบียบของโสเภณี (ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของศาสนาคริสต์) ที่เชื่อว่าการร่วมเพศกับบุคคลอื่น และการร่วมเวจมนรคนนั้นเป็นสิ่งผิด บาป และอันตราย ถึงขั้นมีบันทึกว่า “...สภาพอากาศที่ร้อนทำให้คนไม่สามารถรักษาศีลธรรมจรรยาเอาไว้ได้...” ดังนั้น สิ่งที่สามารถจัดระเบียบเรื่องกามศึกษาได้คือ การนำความรู้ทางการแพทย์มารวมกับความเชื่อทางศาสนา เช่น การนำเรื่องมะเร็งมาใช้ ดังปรากฏการพูดหัวข่าว่า “การประเวณี มีส่วนที่ทำให้เกิดมะเร็งปากมดลูก...” และการนำเรื่อง HIV/AIDS มารวมกับชนชั้นต่ำ ผู้หมกมุ่นเรื่องเพศ และความตาย ยิ่งทำให้เรื่องเพศกลายเป็นสิ่งเลวร้ายอย่างมากในสังคมยุคนั้น มีการนำเรื่องเพศมารวมกับเรื่องอายุ ครอบครั้ว ศีลธรรม ส่งผลให้เรื่องเพศถูกปกปิด และครอบครั้วใดไม่ได้ดูแลลูกหลานจนเกิดเรื่องเกี่ยวกับเพศเกิดขึ้นก็มักถูกสังคมโดยรอบประณาม ฉะนั้นการร่วมเพศนอกสถาบันการสมรสจึงเป็นบ่อเกิดแห่งภัยร้ายทั้งปวง

กามศึกษาจึงเป็นพื้นที่แห่งความขัดแย้งในตัวเอง เพราะความตึงเครียดที่เกิดขึ้นภายในบุคคลที่ต้องพยายามจำแนกความต้องการทางกายภาพและความขัดแย้งด้านศีลธรรม

ภาค 4 เมื่อความรู้คืออำนาจ ความรู้ทางการแพทย์จึงเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ในการจัดการเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเพศ ถึงกระนั้นในยุคแรกของวิทยาการทางการแพทย์ก็ยังคงมีกลิ่นอายแห่งความเชื่อทางศาสนาคริสต์ ผ่านแพทย์คริสเตียนผิวขาว ดังนั้น จึงมีกลไกในการจัดระเบียบมนุษย์ให้สอดคล้องกับศาสนาไม่ว่าจะเป็นเรื่องสุขภาพ เรื่องเพศ การคลอดลูก จนไปถึงเรื่องความสำเร็จความใคร่ที่ถือว่าเป็นสิ่งผิดและส่งผลเสียต่อสุขภาพ และเรื่องของการร่วมเพศอีกด้วย โดยเรื่องเพศนั้นจะได้รับการวินิจฉัยให้เป็น “การเสพติดเพศ” “อาการป่วยทางจิต”

“และความเป็ยงเบนทางเพศ” ตามลำดับ จึงทำให้รัฐเข้ามามีบทบาทในการอภิบาลทหารในฐานะพ่อแม่ปกป้องลูกจากสิ่งชั่วร้าย (อาชญากรรมทางเพศ)

โดยการอภิบาลนั้นยังคงอิงแอบกับความเชื่อทางศาสนาที่ว่า “มีเพียงหนึ่ง” กล่าวคือ ผัวเดียวเมียเดียวเท่านั้น กิจกรรมอื่น ๆ รวมไปถึงการดูหนังโป๊ และสำเร็จความใคร่ก็คือป่วย บาป และพระเจ้าไม่ยินดี นอกเหนือจากวิทยาการทางการแพทย์แล้วอุดมการณ์เรื่องเพศบาปได้ถ่ายทอดผ่านทางสื่อต่าง ๆ อีกด้วย เพื่อให้สังคมได้เข้าใจและเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่น บทปัสกาจารย์ (เพศ) ที่ถูกปราบด้วยหมอผี (พระคริสเตียน)

จะพบว่า การแพทย์และศาสนานั้นยังคงเป็นกรอบที่สำคัญในการจัดระเบียบสังคมในช่วงเวลานั้น ทั้งการควบคุมการใช้ชีวิต การเป็นรักร่วมเพศ หรือแม้แต่ในครอบครัวที่ผ่านการสมรสแล้วการแพทย์ก็ยังคงมีการจัดการระบบการสำเร็จความใคร่ในครัวเรือนผ่านการคลอดบุตร ที่จำเป็นต้องผ่านมือแพทย์เท่านั้น ส่วนนี้เองจะทำให้ว่าที่พ่อและแม่ต้องเข้ารับความรู้ และกำหนดก้ากับการมีกิจกรรมทางเพศผ่านกลุ่มประสาทวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ ที่เชื่อว่าเรื่องเพศนั้นไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติ หากแต่เป็นกระบวนการหลอกสมองเท่านั้น

ภาค 5 ในยุคที่ผ่านภพยนต์เป็นเครื่องมือหนึ่งที่เฟื่องฟูในการสอนศาสนาแบบอ้อม ๆ ผ่านมิติปัสกาและหมอผี กลับปรากฏภพยนต์ที่นำเสนอเรื่องเพศที่ละเมิดความเชื่อสังคมทั้งการร่วมเพศต่อหน้าศพ การที่ผู้หญิงร่วมเพศกับพระ และพระให้ผู้หญิงผูกคอตตนเอง แม้จะได้รับการตีความว่าพระตาย พระปัสกาจารย์ทว่าเหรียญมีสองด้าน สังคมเริ่มสนใจและตั้งคำถามว่าการรััดคอขณะร่วมเพศนั้นรู้สึกอย่างไร ซึ่งต่อมาได้พัฒนากลายเป็นกลุ่ม BDSM ซึ่งนิยมการร่วมเพศด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งการรััด การผูก เป็นต้น แม้สังคมและชุมชนแพทย์จะมองว่าเรื่องการผูกรััดนี้เป็นสิ่งที่พยายามลดทอนคุณค่ามนุษย์ อย่างไรก็ตามในกลุ่ม

มาโชคิสม์นั้นกลับมองว่าการกระทำนั้นเกิดขึ้นจากความพึงพอใจทั้งสองฝ่าย มากกว่าเป็นการถูกกระทำหรือลดคุณค่าตนเองซึ่งเห็นเพียงมิติเดียว

ถึงกระนั้นในสังคมญี่ปุ่นกลับให้ความหมายที่แตกต่างไป กลับมอง การมัตเป็น “Shibari” คือ สุนทรียะแห่งการมัด ที่ไม่ได้หมายถึงการมีอำนาจนำเท่านั้น แต่เป็นการครอบครองจิตวิญญาณของทั้งคู่ไว้ด้วยกัน (ไม่ทำอันตรายทั้งร่างกาย และจิตใจทั้งผู้มัดและถูกมัด) ซึ่งมีรากฐานมาจากศิลปะการป้องกันตัวของญี่ปุ่น จุดนี้เองส่งผลต่ออิทธิพลการมัตมายังปัจจุบัน เพราะเพศไม่ได้เป็นเพียงการถ่ายทอด พันธุกรรมเพียงอย่างเดียว เพศกลายเป็นสุนทรียะความรื่นรมย์ในตัวเอง เช่นเดียวกับกับการผูกมัดมัดตึงที่ไม่ใช่เพื่อการมัดให้ตาย แต่ผนวกเอาศิลปะ ความสวยงามเข้าไว้ด้วยกัน

ภาค 6 การพึงพาอาศัยหุนยนต์ในภาวะสมัยใหม่นั้นไม่เพียงแต่เรื่อง ในชีวิตประจำวันเท่านั้น การร่วมเพศก็เป็นอีกอย่างหนึ่งที่มนุษย์และหุนยนต์ จะได้ปฏิสัมพันธ์กัน ผ่านความก้าวหน้าของตุ๊กตาทาย เครื่องเล่น หากจะย้อนกลับไป ในช่วงเวลาประวัติศาสตร์จะพบว่า อุปกรณ์ในชีวิตประจำวันนั้นถูกนำมาเป็น อุปกรณ์ในการร่วมเพศให้กับมนุษย์ แต่ในปัจจุบันนั้นมีการนำความต้องการ ความฝัน ความรู้สึก และสุนทรียภาพเข้ามารวมสร้างให้หุนยนต์ต่าง ๆ มีความอภิมรย์ และน่าหลงใหลมากยิ่งขึ้น

กระนั้นก็ดี แม้หุนยนต์สามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์คิดและจินตนาการ แต่สิ่งหนึ่งที่เซนส์ได้ให้ข้อสังเกตไว้ก็คือ มนุษย์จะเปลี่ยนแปลงตนเองกลับไปสู่ยุคทาส และนายอีกหรือไม่ เพราะมนุษย์มีความเคยชินกับการออกคำสั่งกับหุนยนต์ มากกว่าเข้าใจและให้ความเมตตา และอีกคำถามสำคัญไม่ใช่เรื่องการมีมวลมนุษยชาติ ต่อไปหรือไม่ แต่สิ่งนั้นคือการที่มนุษย์ชื่นใจหุนยนต์ หรือร่วมเพศกับหุนยนต์แล้ว

สายสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับหุ่นยนต์นั้นจะพัฒนาไปในรูปแบบใด และมนุษย์ยังจำเป็นที่จะต้องสมรสกับมนุษย์อีกหรือไม่

อ่านเพศจาก (หนังสือ) ธเนศ

หนังสือเรื่องว่าด้วยเพศ: จากธรรมชาติ สู่วิจัยธรรม จนถึงสุนทรียะ และหุ่นยนต์ (On Sex) หากอ่านจบแล้วจะพบว่า หนังสือเล่มนี้พยายามบอกเล่า วิวัฒนาการเรื่องเพศจากหลายยุคสมัยเพื่อให้เห็นว่าความปกติธรรมดา (การร่วมเพศ) ของคน ไม่ว่าจะเพศเดียวหรือต่างเพศ การร่วมเพศเพื่อร่วมเพศ การร่วมเพศเป็นการกดขี่ทางโครงสร้าง) ในอีกยุคกลับถูกทำให้ไม่ปกติธรรมดาในอีกยุค (การร่วมเพศเป็นบาป ต้องผ่านสายตาพระเจ้าเท่านั้น ร่วมเพศเพื่อสื่อสายพันธุ์เท่านั้น การร่วมเพศต้องโรแมนติกไม่รุนแรง) ยิ่งไปกว่านั้นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้เขียนคือ หนังสือเล่มนี้พยายาม “ปะติดปะต่อ” เชื่อมสถานภาพความรู้เรื่องเพศให้ขยายยิ่งขึ้น (การร่วมเพศเรื่องการแพทย์และความเชื่อทางศาสนาที่เคลือบมาด้วยเรื่องการเมือง) รวมทั้งให้เห็นจุดเปลี่ยนจุดตัด ผลกระทบจากจุดเปลี่ยนจุดตั้งนั้น (กามศึกษา ในสังคมไทยที่สะท้อนอาชีพ sex worker ว่าเป็นคนแพร่เชื้อโรค และไม่เชื่อว่า จะมีความรัก รวมทั้งกลุ่มรักร่วมเพศเป็นชนชั้นต่ำ) บางอย่างก็ยังคงมีผล มาจนกระทั่งปัจจุบัน (รักร่วมเพศ = สำส่อน = เอดส์ = ตาย = ไร้คุณภาพชีวิต ส่งผลให้สังคมไม่ยอมรับ) และจะยังเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ที่ยังหา ความรู้เรื่องเพศที่มักถูกปกติ ซ่อนเร้นจากสังคมแห่งศาสนาและวัฒนธรรม อันศิวิไลซ์ (การสำเร็จความใคร่และการร่วมเพศกับหุ่นยนต์ยังคงเป็นบาปอีกหรือไม่)

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนมีโอกาสซื้อหนังสือเล่มนี้ตั้งแต่การพิมพ์ครั้งที่ 1 (2551) จนกระทั่งครั้งนี้ ครั้งที่ 4 (2562) จากวันนั้นจนถึงวันนี้และยังคงเชื่อว่า ศาสตราจารย์ธเนศ วงศ์ยานนาวา เป็นผู้ที่สามารถสะท้อนเรื่องเพศได้อย่าง ออกรสออกชาติ และถึงแก่นมากที่สุดท่านหนึ่ง ท่านจึงเป็นผู้มีคุณูปการต่อ ผู้ที่สนใจเรื่องเพศอย่างมาก ที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องเพศมากกว่าที่เคย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2562). **ว่าด้วยเพศ: จากธรรมชาติ สู่จริยธรรม จนถึง สุนทรียะ และหุ่นยนต์ (On Sex)**. (ฉบับตีพิมพ์ ครั้งที่ 4 ปรับปรุงใหม่). (ปิยะวิทย์ เทพอำนวยสกุล, บ.ก.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมมติ.